

«САЛО Я МАВ СВОЄ»

**Учительський та учнівський колективи
Млинівської ЗШ №3 влаштували
собі свято за кошти, котрі самі заробили**

Нещодавно Млинівській ЗШ №3 виповнилося 8 років. У навчальному закладі склалася добра традиція щороку відзначати іменини. Цього року учні та вчителі відійшли від звичних форм святкування, а відтак на Благовіщення в одинадцятиріччі вшановували учнівський розум і жагу до знань, педагогічний хист і наполегливість, батьківське терпіння й силу волі. Під час урочистості на сцену для нагородження виходили переможці і призери районних, обласних олімпіад, спортивних змагань, творчих конкурсів. Їхній успіх розділили вчителі і батьки.

«САЛО Я МАВ СВОЄ»

Продовження. Початок на 1 сторінці.

У вітальному слові директор ЗШ №3 Олександр Ковальчук зауважив, що для матеріального заохочення кращих учнів та педагогів виділено близько 2,5 тисячі гривень. Це кошти, зароблені учнівським та учительським колективами. Тож празникового квітневого вечора вихованцям вручили по 10, 20, 30 гривень. Враховуючи те, що дехто виходив на сцену по кілька разів, то гривневе вкраплення сягало розмірів купюри із зображенням Великого Кобзаря.

Якщо у публікації назвати імена і прізвища усіх шкільних лауреатів, то одержали б газетний листок пошани. Сподіваюся, що діти, котрі приносять своїй «альма матер» суспільний авторитет і прославляють свій навчальний заклад, правильно мене зрозуміють. Це ж стосується і їхніх наставників. Утім, про призера Всеукраїнської олімпіади з географії дев'ятикласницю Ірину Доложевську і її «наукового керівника» вчительку Ольгу Парфенюк гріх би було промовчати.

Мабуть, приємні миті шанування надовго запам'ятаються Ірині Мулько, Ігорю Семенюку, Владу Подгурцю, Оксані Данильчук, Валентині Ковальчук, Катерині Горун, Галині Козич, Оксані Кичі, Андрію Ващищуку, Ірині Савицькій, Світлані Галабурді,

Миколі Мацейку, котрі по кілька разів виходили для нагородження, а також учителям Г.Т.Яцкевич, О.В.Полішук, С.І.Бакульському, Л.А.Шинкар, В.П.Коцюбі, М.М.Заєць, Л.К.Шуху, Л.П.Примак, Л.С.Прокопчук, Н.О.Фортельній та іншим.

Цього святкового вечора у школі нікого не забули. Із грамотами, грошима і чудовим настроєм залишали урочистість не тільки діти і їх наставники. Щедру порцію уваги, душевного тепла, щирої вдячності отримали і батьки.

Признаюся, на святі вшанування кращих із кращих і я пройнявся гордістю за свого односельчанина, людину розумну, добру і порядну - Святослава Марчука. Не міг не порадіти за свого учителя Володимира Сірмана, 25 вихованців котрого досягли успіхів у легкій атлетичі, волейболі і баскетболі та інших видах спорту.

Додам, що відзначили цього дня і юних художників, учасників художньої самодіяльності, шахістів. Чи не вперше млинівчани мали змогу побачити «Президента» і «Прем'єр-міністра». Ні, не керівників нашої держави, а президента шахового клубу «Е2-У4» Святослава Марчука і прем'єра Сергія Бакульського. На повну творчу потужність працювали на Благівіщення шкільні

вокалісти, хористи, танцюристи. Все їм вдалося, а в нагороду на їх адресу лунали бурхливі оплески.

А коли вже дехто збирався додому, шкільні драмгуртківці запропонували для перегляду уривок із п'єси І.Карпенка-Карого «Мартин Боруля», зрежисований Вірою Вальчун. Вибухи щирої сміху раз у раз зривали драмгуртківці у залі. А Омелькове «сало я мав

своє», роль котрого зіграв Віктор Яцкевич, ще й досі викликає посмішку.

Без сумніву, свято вдалося. Побільше б таких сердечних і чарівних миттєвостей панувало в освітянському колі. Мабуть, керівники районного відділу освіти, котрі були очевидцями чудового дійства, благословлять його на подальшу творчу долю.

Віталій ТАРАСЮК.

